

Meester Jaap en de loezen

As Eva 's nommedags de klas in komp, vrag ze an meester Jaap: 'Waor is Lieke?'

'Die blef vannommedag in hoes' antwoordt meester Jaap. 'Zie möt heur haor wassen.'

Rolf heurt het ok en löp de klas oet.

'Tjeui meester, ik gao mien haor even wassen.'

'Ho, ho,' röp meester Jaap, 'ik zal 't evenpies oetleggen. Lieke hef last van loezen.'

'Gatverdarre,' röp Daan.

'Niks gatverdarre,' zeg meester Jaap. 'Elkenien kan loezen kriegen'.

De kinder kiekt mekaar underzukend an. Karlijn die naost Fatima zit, schöf heur stoel gauw een beetie an de kaant. Zie zit non vlakbij 't groepie van Daan en Benjamin.

Daan springt op.

'Gao vort!'schreeuwt e.

De hiele klas begunt zuch nou wat ongemakkelijk te vulen en deur mekaar hen te roepen. Meester Jaap klapt in zien handen.

'Karlijn, zet je stoel terug. Ik zal jullie eerst een lessie geven over loezen.' Sommige kinder begunt te gniffeln en aandern roept: 'Ieieieiek!'

'Je kunt ze beveurbeeld kriegen deurdat ze op de jas van 'n aander zit.

Dan springt ze zo over. Dat kan in schoel gebeuren, maar ok op je sportclub of op ballet of zo. Je kunt der dus niks an doen, al was ie je haor ok drie maol daags. Loezen bint zölfs gek op schoon haor. Dus kan Lieke der ok niks an doen.'

Rolf begunt nou zenuwachtig op zien kop te krabben.

'Het bint hiel kleine lieve zwarte dierties,' giet de meester wieder, 'die of en toe een lekker slokkie van je bloed opdrinkt.'

De hiele klas huvert, en dat wordt nog slimmer as de meester een hiel grote loes op het digibord zien lat.

'In 't echt bint ze hiel klein,' zeg e derbij. 'Dan ziej ze zowat niet. Zie legt eigies in je haor, dat bint hiel kleine witte ballegies diew "neten" nuumt.'

'Waorum is Lieke nou in hoes?' vrag Eva an meester Jaap.

'Aj loezen hebt, dan moej je haor een paar maol met speciale shampoo wassen. Dan bi'j ze zó weer kwiet. Mörgen is ze der weer, zunder loezen.'

Der wordt op de deur klopt en der komp een vrouw de klas in.

'Kinder, dizze mevrouw is van de gezondheidsdienst en zie wet alles over loezen. Zie kek jullie even nao.'

Um de beurt onderzöcht de vrouw het haor van de kinder. Nao tien kinder is Fatima an de beurt.

'Die zal ze wal hebben,' fluustert Benjamin net een beetie te hard.

'Waorum?' vrag meester Jaap grammieterig.

'Nou eh, umdat... umdat...'

'Niets te vinden,' zeg de zuster tegen Fatima.

Meester Jaap kek nog aal hiel kwaod naor Benjamin.

'Sorry,' zeg die gauw.

As de zuster Benjamin onderzöcht, hef hie ze wál. Meester Jaap schöt in de lach en Benjamin giet kwaod op zien plek zitten. Nog twaalf aandere kinder hebt loezen. Zie kriegt allemaol een flessie shampoo en 'n brief. Zie mugt daolijk hen hoes. De rest van de klas is gloepends jaloers.

'En oeze meester?' vrag Rolf.

Meester Jaap bög zien kop veur de zuster en die controleert zien haor.

'Tja,' zeg ze, 'Het is slim vervelend, maor ie hebt ze ok.'

Meester Jaap wordt een beetie rood, mar dan röp e: 'Ziej wal, zölfs de schoonste mènsen kriegt ze. Non moet ik ok hen hoes.'

'En wij dan?' vrag Rolf.

Meester Jaap twiefelt even. 'Nou... eh.... toe dan maor, dan gaow allemaol maor hen hoes.'

Joelend verlaot de kinder de klas, intied dat ze roept: 'Leve de loezen!'

Schriever: Jacques Vriens